

чи му отвѣщаль царскія сынъ — „Не щж ти стори
това добро.“

189-о. Преди исканіе то, или послѣ треба да има похваленія нѣкои умѣренни и прилични; споредъ лица та, на по' Горны отъ насъ повече, на пріятели, умѣрени, на по' долни, мако, но треба да внимаваме да не подпаднимъ въ ласкателство, да хвалимъ истински тѣ му благодарѣнія. Дава силъ на молба та, като представляваме чи имамы великж нуждж, и проч. Прилагамы юще, чи ше ся прослави повече име то му, или какъ за всегда ше проповѣдамы нѣгово то къмъ насъ благодарѣніе.

190-о. Такиви тѣ слова иматъ си главы тѣ. Ако е сторилъ на други добро, Возможно е да стори и намъ. Ако е сторилъ на много, Лесно може и намъ. Послѣ благодарѣніе то усѣщамы Пріятность та, и Славно то, благодареніе то докарва Полезно то и проч. Ако виждамы чи мако ше ни спомогне, представляваме му великж нашж тж нуждж; ако несполучимъ, повтарямы и по' отненно разправямы му чи отъ никого другога немамы надеждж. Но мудрый треба две нѣща да повни, едно какъ може и да несполучи, и не треба тогасъ да ся люти, или печяли. А второ не треба да иска отъ кого то знае чи неше му даде, както Діогенъ искаше отъ одного такового и рече „днесъ тжй ми доде да искамъ, ачи да не ми даджтъ.“

191-о. Споредъ различни тѣ человѣчески мнѣнія гледамы какъ, ксгато искамы нѣща, кои то докарватъ Славж, по' лесно ги добывамы, а кои то докарватъ и добывкж, юще по' лесно, а колко то нѣща могатъ да ся отплатятъ само съ совѣсть та, за тѣхъ малко человѣцы спомогатъ. Юще треба да знаймы какъ на много то искренни намъ пріятели не треба много хваленія, както и на които мислятъ високо.